

Til lovforslag nr. L 113. Betænkning afgivet af socialudvalget den 27. maj 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Tvangsfjernelse)

[Af Pilgaard Andersen (FP) m. fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet en række spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis, det radikale venstres, venstresocialisternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet man henviser til socialministerens indlæg ved 1. behandling, hvoraf det fremgik, at ministeren agtede at fremsætte et lovforslag i næste samling vedrørende proceduren om hjælpeforanstaltninger uden samtykke (tvangsfjernelse). Da dette lovforslag udarbejdes på baggrund af den normale høringsprocedure finder flertallet det rimeligt at afvente ministrens lovforslag.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*, idet det ønsker at bemærke følgende:

I betragtning af de mange ulykkelige sager, man næsten daglig kan læse om i dagspressen vedrørende tvangsfjernelser, er der her tale om en hastesag, som ikke tåler udsettelse.

Nærværende lovforslag er et yderst rimeligt skridt i den rigtige retning for at sikre forældre i en meget vanskelig situation en bedre retsstilling samt mulighed for en bisidder eller en advokat. Ændringer kan – som ministeren ønsker det – ikke vente til den nye samling. Tænk blot på de arme familier, som desværre er kommet ud i en sådan situation, at de får hele deres tilværelse knust i et umuligt maskineri, som desværre ikke ret mange forstår, når de udsættes for sådanne afgørelser.

Mindretallet anser det for væsentligt at kunne nedbringe de nugældende 2 måneder til 14 dage med henblik på inden for rimelig tid både hvad angår forældres og barnets tarv at få en afklaring.

Da der ved 1. behandling blev rejst kritik af bemærkningerne til lovforslaget, vil mindretallet gerne give udtryk for, at det, man stemmer for eller imod, alene er selve lovforslagets tekst og ikke bemærkningerne, over for hvilke det enkelte parti har mulighed for at give udtryk for tilslutning til eller afstandtagen fra enten mundtligt ved 2. og 3. behandling eller skriftligt i udvalgets betænkning.